

godtgørelse, som man skulde tro, naar man læser det ærede Medlems Udtalelser herom. Og er det egentlig saa urimeligt, at kalde det Koholdsgodtgørelse? Naar der i Loven om Fyrvæsenet staar, at de vedkommende skulle have Godtgørelse, naar de ikke kunne have Køer in natura, hvorfor skulde jeg saa finde paa at kalde det med et andet Navn end Koholdsgodtgørelse? Det synes jeg dog vilde være mærkeligt. — Jeg sprang en Bemærkning over. Det ærede Medlem taler om Honorarer, som ikke ere Honorarer. Ja, jeg ved ikke, hvad det er for nogle. Mon det f. Eks. skulde være Honoraret til Ekspeditionssekretæren? Det er et virkeligt Honorar, thi Ekspeditionssekretæren har desuden Lønning og er pensionsberettiget. [S. *Bojesen*: Ved Meteorologisk Institut kaldes Lønningerne Honorarer.] Ja, det er ogsaa Honorarer, thi de paagældende ere ikke pensionsberettigede. [S. *Bojesen*: Det er Lønninger.] Ja, det er lidt svævende, hvad der er Lønninger, og hvad der er Honorarer. Der er ganske vist forelagt en Lønningslov for Meteorologisk Institut, som gaar ud paa, at de paagældende skulle have Lønninger, men den er jo ikke gaaet igennem endnu. — Saa var der nogle Bemærkninger om Søtransportvæsenet. Der er derom blevet sagt, at undertiden gaar Beløbet dertil op til 50,000 Kr., undertiden kun til 20,000, men i de senere Aar er Summen gaaet ned til 12,000 Kr. Ja, Sagen er den, at den ordinære Udgift er 12,000 Kr., men da der ofte er Anledning til større Transporter, forlanges der særskilte Beløb. Det ærede Medlem henviste til Statsrevisorernes Bemærkninger for 1895—96. Man faar deraf at vide, hvorledes den kalkulerede Sum, der hvert Aar foreslaas paa ny, anvendes, nemlig for det første til Leje af Slæberskibe o. s. v., hvortil der er bevilget 3,000 Kr., men som kun har kostet 750 Kr., dernæst tjenstlige Rejser, som ere opførte med 1,200 Kr., men som kun have kostet 212 Kr. Det ærede Medlem kunde ogsaa have anført — vel at mærke efter det Princip, han anvender — at Lønningen til en Sekretær, som skulde være paa flere Hundrede Kroner, er Nul. Sagen er den, at det ærede Medlem har været lidt for letsindig ved at tro, at Statsrevisorerne aldrig kunne gøre Fejl. Der staar saaledes i Statsrevisorernes Betænkning for det nævnte Aar Pag. 377: „Søtransporter. Af de bevilgede 39,000 Kr. er kun anvendt 13,106 Kr. 70 Øre eller 25,893 Kr. 30 Ø. mindre. Udgiften fordeler sig saaledes: Transportskibene 21,600 Kroner“ o. s. v.

Man skulde dog tro, at det maatte have slaaet det ærede Medlem, at der maatte være noget galt i, at en Sum paa 13,000 Kr. deles i en hel Række Summer, hvoraf den ene er 21,600 Kr., og den Omstændighed, at Sekretæren slet ingen Ting fik, maatte dog ogsaa vække Mistanke. Sammenhængen er ganske simpelt den, at Statsrevisorerne have skrevet: „Udgiften fordeler sig saaledes o. s. v.“ i Stedet for: „Mindreudgiften fordeler sig saaledes“. Det er altsaa Beparelserne, de 25,893 Kr. 30 Ø., som der er Tale om. Noget saadant kan ske selv for Statsrevisorer, men jeg synes dog, at det er løjerligt, at man, naar man vil bruge det til Angreb, ikke lægger Mærke til, at 13,106 Kr. umulig kan deles i de forskellige Beløb, hvoraf det ene er 21,600 Kr. Det, som det ærede Medlem mener er Udgifter, er altsaa i Virkeligheden Beparelser paa de forskellige smaa Konti. Det gør dog en ikke ringe Forskel, om der f. Eks. ved 6 Transportbaades Udrustning spares 1,948 Kr. og udgives 212 Kr., eller om der udgives 1,948 Kr. og spares 212 Kr. Det er dog egentlig ikke saa forfærdelig urimeligt, at man ved Sparsommelighed o. s. v. kan spare 212 Kr. paa 2,000 Kr. eller hvor meget der nu er bevilget, medens det unægtelig vilde være mærkeligt, om man kunde spare 1,948 Kr. derpaa. Altsaa, selv om man holder sig til Statsrevisorernes Betænkning, kan man undertiden tage fejl, og dermed falder jo hele Angrebet. Det ærede Medlem bemærkede, at det af ham anførte ikke vidnede om, at man i Ministeriet har studeret Statsrevisorernes Bemærkninger. Det ærede Medlem har ganske vist studeret dem, men det er uheldigt, at han netop saa skulde træffe paa en Trykfejl.

Det ærede Medlem gik dernæst over til Nybygningerne. Der skal jeg indrømme, at der i de senere Aar er besparet en Del af de bevilgede Summer. Det ærede Medlem mener, at det er løjerligt, at man alligevel forlanger Tillægsbevillinger. Jeg skal nu forklare, hvorledes det forholder sig med disse Tillægsbevillinger. Tidligere — det er ogsaa noget, som jeg husker fra min første Ministertid — slog man, naar den 31te Marts var passeret, en Bom for alle Udgifter ved Værftet. Følgen deraf var, at det var umuligt at forhindre, at der henimod Finansaarets Slutning blev et formeligt Væddeløb mellem Værftets forskellige Autoriteter om at give Penge ud for ikke at levere dem tilbage til Statskassen. Derfor har man nu i lang